

België, stoute leerling in de Europese klas

Citation for published version (APA):

Chamon, M. (2013). België, stoute leerling in de Europese klas. *De Standaard*.

Document status and date:

Published: 19/10/2013

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Een 'neger' in de klas

'Er komt een neger in de klas! Een illegaal dus! En hij zal het niveau van de klas naar beneden halen!' **SIMON SCHAUWERS** kan de reacties op de komst van drie (legale) vluchtelingen in de dorpschool nog steeds niet vatten.

Mijn zoon (7) zit in het derde leerjaar in Herent. Sinds september zitten er drie vluchtelingen bij hem op school, van wie eentje in zijn klas. Het gaat om zusjes uit een gezin dat in juni op vraag van de VN naar ons land werd gebracht om hier in het kader van een hervestingscampagne een nieuw leven uit te bouwen.

De situatie van het gezin is schrijnend. Beide ouders zijn Burundese vluchtelingen die al sinds hun vierde in een vluchtelingenkamp in Tanzania wonen. Daar groeiden ze op en kregen ze drie dochters.

Hoewel de school ons als ouders pas kon verwittigen bij de start van het schooljaar, vernamen wij al eerder de komst van het nieuwe klasgenootje. De manier waarop was heel bangstigend. Ouders die we eind augustus per toeval tegenkwamen, vertelden ons het nieuws en brachten een verhaal van 'illegalen', 'schandalig' en 'niveau van de klas naar beneden'. Dat 'onze' kinderen niet het slachtoffer mochten worden van die neger (sic) in de klas.

Ik weet het nog goed. Mijn vrouw en ik bekeken elkaar alsof we het verkeerd begrepen hadden. We opperden nog wat over multiculturaliteit, verrijking voor de leefwereld van onze kinderen en een betere toekomst voor de betrokkenen, maar niets mocht baten. Een schande was het, de komst van die illegalen (wat ze dus niet zijn).

Zeven jaar, en zulke gedachten

Tijdens de eerste infoavond in de klas kregen we meer uitleg. De integratie van het gezin in het dorp en de school verloopt gezien de taalachterstand met vallen en opstaan. De school doet overduidelijk haar uiterste best om de kinderen zo goed mogelijk op te vangen, ze zo snel mogelijk te laten bijleren, de ouders te ondersteunen én onze kinderen op een gepaste manier te betrekken bij een situatie waar zij vanzelfsprekend ook vragen over hebben. Helaas blijken niet alle kinderen daarin mee te gaan. Toen de leerkracht vertelde dat er klasgenootjes zijn die tijdens een kringgesprek niet willen meedoen omdat ze niet naast een neger (alweer sic) willen zitten, moest ik een paar keer slikken. Zeven of acht jaar en nu al door drongen van zulke gedachten. Zonder ooit in contact te zijn gekomen met kinderen van een andere afkomst (althans in hun school is het de eerste keer) is het voor hen al duidelijk: je er ver vanaf houden is de enige juiste houding. Beeld je eens in. Je leeft al je hele jonge leven

© Dieter Telemans

Een heel leven in kampen, en dan kom je in een klas waar er kinderen niet naast jou willen zitten vanwege je huidskleur

in een tent. Tussen duizenden andere tenten met tienduizenden andere mensen. Op de vlucht in een vreemd land. Je bent blij als je één kleine maaltijd per dag krijgt, dezelfde maaltijd als die van gisteren en hopelijk ook die van morgen. Dan word je naar een ander land gebracht waar niemand je taal spreekt. Je bent overdonderd door de luxe, je begrijpt het niet. Proper water en elektriciteit. Drie, soms vier maaltijden per dag. Speelgoed! Je mag naar school, nieuwe vriendjes maken. Eindelijk leren. En dan kom je in de klas en blijken er mensen te zijn die niet naast je willen zitten vanwege de kleur van je huid en de taal die je

(niet) spreekt. Dan kun je op de speelplaats niet meespelen omdat een paar bazige kinderen beslissen dat er in hun team geen plaats voor je is vanwege je uiterlijk. Wat gaat er dan door je heen? Waar sta je dan, met je lekkere maaltijd en je warme bad?

Kinderen kunnen ongemeen hard voor elkaar zijn en krijgen natuurlijk ook maar de (on)waarden mee die ze thuis horen preken. Maar wat ben ik geschrokken dat er bij ons, in ons eigen rustige dorpsmilieu, bij mijn zoon in de klas, met allemaal welgestelde kinderen, zo'n vreselijke mentaliteit sluimert. Wat ben ik naïef geweest.

Simon Schauwers
Werknemer bij een financiële instelling. Schrijft in eigen naam.

'Toen ik klein was kon ik alles en wat ik niet kon kon ik niet omdat ik klein was.'

GUUS KUIJER is niet voor niets een jeugdacteur (op Twitter).

© hh

KORT&BONDIG

België, stoute leerling in de Europese klas

De politieke reacties op de milieuboete en de dwangsom die België opgelegd kreeg van het Europees Hof van Justitie maakten opnieuw duidelijk dat een helderder en eerlijker debat over de Europese Unie noodzakelijk is. De Vlaamse regering wil niet meebetalen, want het Vlaamse Gewest was al in 2011, voor de Europese Commissie de zaak aanspande, in regel met de afvalwaterzuiveringsrichtlijn. Maar dat Vlaanderen mee verantwoordelijk was voor de inbreuk en dus ook moet meebetalen, kan niet ontkend worden.

Met de weigering miskent Vlaanderen de functies van de forfaitaire boete en de dwangsom die zijn opgelegd. In de rechtspraak van het Hof dient de dwangsom om een lidstaat ertoe te brengen zo snel mogelijk bestaande inbreuken weg te werken. Omdat alle gewesten, naar eigen zeggen, hun situatie geregulariseerd hebben, zou de dwangsom sowieso niet betaald moeten worden. In

Vlaanderen was mee verantwoordelijk voor de milieuboete, en moet dus mee betalen

elk geval heeft de Commissie erkend dat Vlaanderen nu in regel is met de richtlijn. De boete is een ander verhaal, omdat die de ernst van de inbreuk na de eerste veroordeling reflecteert. Vlaanderen had in de periode tussen de veroordeling in 2004 en 2011 de richtlijn nog steeds niet omgezet, dus spreekt het voor zich dat het wel moet meebetalen. Dit volgt uit de rechtspraak van het Hof en als we ervan uit gaan dat België voor de niet-nakoming tijdens het hele tijdvak na de eerste veroordeling in 2004 beboet werd. In plaats van over de verdeling van opgelegde boetes te bekvechten, zouden de overheden in dit land er beter op toezien dat we zo

min mogelijk veroordelingen ophopen. Maar de complexe staatsstructuur na de opeenvolgende staatsvormingen helpt niet bepaald. Zo is België een van de koplopers wat het aantal niet-nakomingsprocedures betreft. In de periode 2007-2011 werden er 58 aangespannen door de Commissie. Hiermee laten we alleen Griekenland, Italië, Spanje en Portugal achter ons. Een clubje waar je in deze tijden niet wil bijhoren. Een gezamenlijke en structurele aanpak door alle overheden om tot een betere naleving van het EU-recht te komen, is aangewezen.

Merijn Chamon
Onderzoeker aan de vakgroep Europees recht (UGent)